

ബാബ അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിഭ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിഭ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിഭവകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 40B

**പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോയ്ക്കാസ്സ്
ജാനുവരി 19, 2023**

അച്യുത്

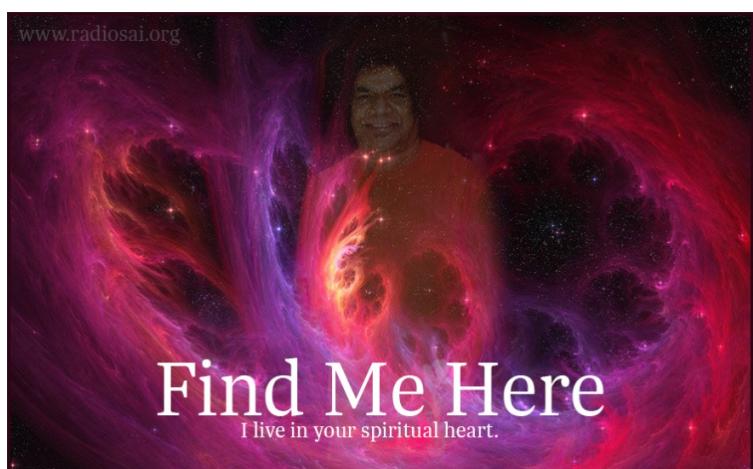
ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ഡഗ്വാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രവൃംപിക്കുന്നു, “ഞാൻ ഓരോ ജീവിയുടെയും ഹൃദയത്തിൽ സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിതനായിരിക്കുന്നു!” അതുകൊണ്ട്, ഈശ്വരൻ അവിടുത്തെ വാസസ്ഥലമായി ഹൃദയത്തെ സ്വയം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

സ്വാമി അരുളുന്നു, “ആദ്യാത്മിക ഹൃദയം(Spiritual Heart) എന്നത് തീർച്ചയായും ശരീരത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന അവധിയായ ഭൗതികഹൃദയത്തിൽനിന്ന് തികച്ചും വിഭിന്നമാണ്. ആദ്യാത്മികഭാഷയിൽ, ഹൃദയം ചിരന്തനവും മാറ്റമില്ലാത്തതുമാണ്. യാതൊരുവൻ ഈ തത്വത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നുവോ, അവൻ സകലവിധ അതാനവും ആർജ്ജിക്കുന്നു. ശരിക്കുള്ള

സ്വാത്രന്ത്യം ഈ സാക്ഷാത്കാരത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.”

ഷിർദ്ദി അവതാരത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു കമ ഇതാ, ഈശ്വരൻ എപ്രകാരം ഭക്തരെ ഹൃദയത്തിൽ നിവസിക്കുന്നു എന്ന ഇത് നമ്മോട് പറഞ്ഞുതരുന്നു. ശ്രീ ഭാദ്രാസാഹേബ് പെൻഡ സായിനാമിന്റെ ഒരു പരമഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്കിടെ ഷിർദ്ദി സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, സായിനാമ് ഭാദ്രാസാഹേബിനെ അവിടുന്നിനൊപ്പം ഏറെനേരം ഇരുത്തുകയുണ്ടായി, ബൈട്ടിഷ് രാജ് കാലത്ത് പോലീസിന്റെ അന്ത്യിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായിരുന്നു ഇത്.

കുന്നേപാഴും പുറത്തേക്ക് വിടുന്നേപാഴും, ‘സായിനാമ് മഹാരാജ്’ എന്ന ശബ്ദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദം വളരെ വ്യക്തവും കുറച്ചുക ലെവരെ കേൾക്കാവുന്നതുമായിരുന്നു. ഇത് കാനിക്കുന്നത്, മാധവരാവും ഭക്തിയുടെ 4 പടികളും താണ്ടിയിരുന്നു എന്നാണ്. സാമീപ്യം-ഈശ്വരനോടുള്ള അടുപ്പം, സാരൂപ്യം-എല്ലാ റില്യും ഇശ്വരനെ ദർശിക്കുക, സാലോക്യം-അവിടുന്നിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക, സായുജ്യം-ഈശ്വരനിൽ ലയിക്കുക.

സ്വാമി അരുളുന്നു, “ഭക്തി ശക്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, ശക്തി യുക്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, യുക്തി നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ രക്തി ഉറപ്പിക്കാനായി, ശത്രിയായ കാര്യങ്ങളിൽ ബന്ധം

ഉറപ്പിക്കാനായി സഹായിക്കുന്നു, അങ്ങനെന നിങ്ങളുടെ ഭക്തി സ്ഥാനക്കുറ്റം ലഭിച്ച് മുക്തി തരുന്നു.”

ഒരു ദിവസം സ്വാമി ഒരു ഭക്തനോട് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിരേ വീടിൽ വരും!”

ആ ഭക്തന് വളരെ ആവേശമായി, തന്റെ വിലാസം സ്വാമിക്ക് നൽകി. സ്വാമി ഒരി ക്രത്തക്കുടി അധ്യയ്യ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഭക്തൻ അത് ആവർത്തിച്ചു.

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അത് നിരേ വീടല്ല! അത് വാടകയ്ക്കെടുത്ത ഒരു സ്ഥലമാണ്. നിരേ ശരീരമാണ് നിരേ ഗൃഹം. ഞാൻ സദാ അവിടെയുണ്ട്, പക്ഷേ മതിഭ്രം കാരണം നിനക്ക് അതെപ്പറ്റി അവണ്ണോധമില്ല. മായ മാറ്റുക, എനിക്ക് എന്തെ സാന്നിധ്യം അറിയുക!”

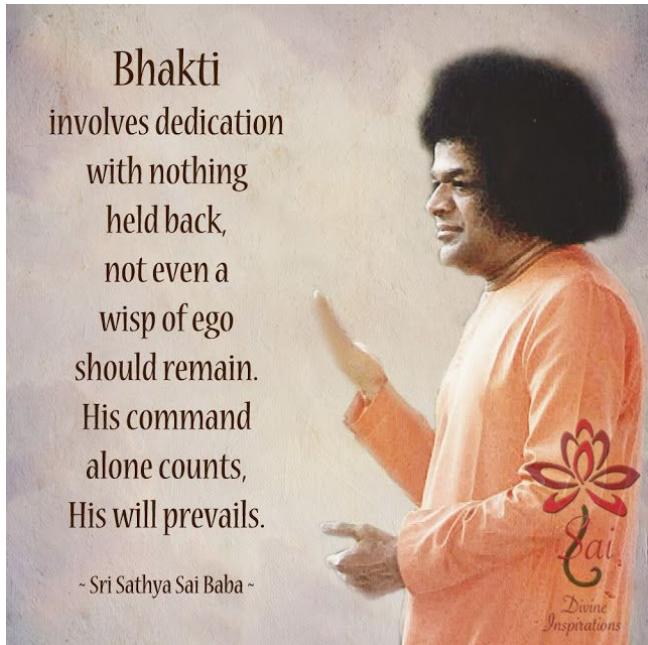
ഓരോ പരിശുദ്ധഹൃദയവും പ്രശാന്തിനിലയമാകുന്നു, ഭഗവാൻ ബാബു അവിടുത്തെ സകല മഹിമയോടും അവിടെ വസിക്കുന്നു.

ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അരുളുന്നു, “ആരാധനയോഗ്യരായവരോടുള്ള പ്രേമമാകുന്നു ഭക്തി എന്നത്!”

ഭഗവാൻ ബാബു അരുളുന്നു, “രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ഭക്തിയിൽ ഒന്ന് സഹജഭക്തി ആണ്, മറ്റേത് വിശ്രേഷഭക്തി ആകുന്നു. സഹജ ഭക്തി ആരാധന, ഭജന, നാമസ്മരണ, വ്രതം, തീർത്ഥാടനം തുടങ്ങിയവയിൽ തൃപ്തമാവുന്നു. വിശ്രേഷഭക്തി എന്നത് സ്വാവശ്യഭാവി, ആവേഗങ്ങളുടെ നിയ ശ്രദ്ധാം, കരുണ, പ്രേമം, ശാന്തി, അഹിം സ, അനോഷ്ഠാം ഇവയ്ക്കായി ഭാഗിക്കുന്നു.”

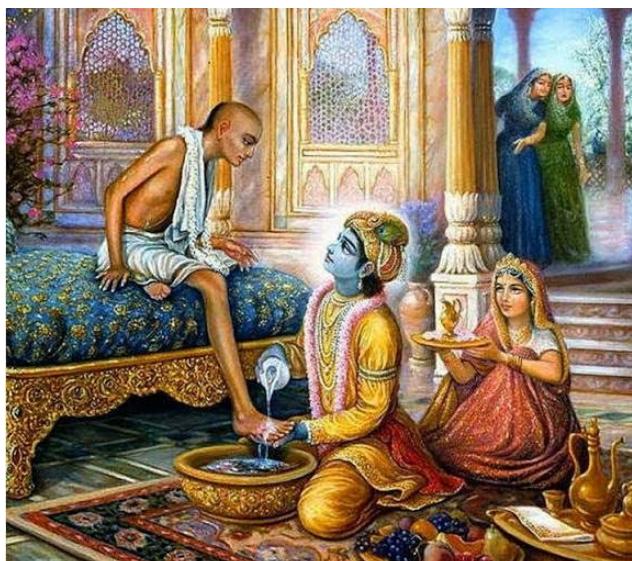
ഭക്തിമാർഗത്തിൽ സാവധാനം അടിവയ്ക്കുന്നോൾ, നവവിധഭക്തിയെന്നത് ഇവയാണ്: ശ്രവണം-ഇഴശരരേൾ മഹിമ കേൾക്കുക, കീർത്തനം-ഇഴശരരേൾ മഹിമ പാടുക, വിഷ്ണു സ്മരണം-ഇഴ

ശരരേൾ നാമം ജപിക്കുക, പാദ സേവനം-ഇഴശരരേൾ പാദപത്മങ്ങൾ പുജിക്കുക, വദനം-ഇഴശരരെന വണങ്ങുക, അർച്ചനം-ഇഴശരരെന ആരാധിക്കുക, ഭാസ്യം-ഇഴശരരെന സേവിക്കുക, സ്നേഹം-ഇഴശരരെന സുഹൃത്തായി സ്നേഹിക്കുക, ആത്മ

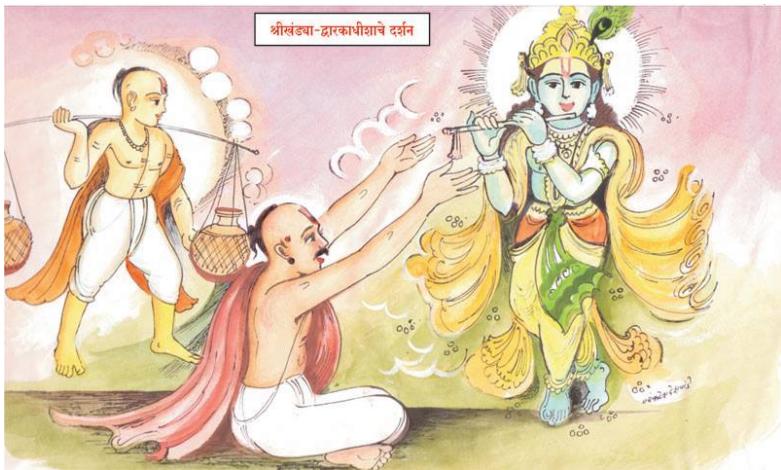
നിവേദനം-ഇഷ്ടാദി സമ്പൂർണ്ണ ശരണാഗതിയായുക. ആത്മ നിവേദനമാണ് പരമമായ രൂപം, എന്തുകൊണ്ടും ഇഷ്ടാദി അവിടുത്തെ പൂർണ്ണമായും ശരണം പ്രാപിച്ച ക്ഷതരെ ഭക്തിയാൽ ബഹുനാഭുന്നു.

‘ഭക്തപരാധീനത്’യുടെ അസംഖ്യം ദ്യുഷ്ടാന്തങ്ങൾ നമുക്ക് കാണാം. അതെ, അവിടുന്ന ക്ഷതർക്ക് വഴിയുന്നു-ഇതാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം! ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം, ശ്രീകൃഷ്ണൻ അവിടുത്തെ നിർഭയന സവാവായ സുഭാമാവ് അവിടുന്നിന് സമർപ്പിച്ച

അവൽ ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടുന്ന വിദുരരെ സ്ഥലത്തുനിന്ന് അരിമണികൾ ആഹരിക്കുകയുണ്ടായി, കബീരിനു വേണ്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്തു, വിംലഭഗ വാൻ ജാനാബാധിക്കുവേണ്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കിക്കൊടുത്തു, ശീഖണ്ണഡ്യ എന്ന പേരിലുള്ള വാല്പക്കാരനായി സന്ത ഏകനാമിന് സേവ ചെയ്തു.

സ്വാമി പഴയ മന്ത്രത്തിൽ താമസിക്കു സേവാൾ, സകമെ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പ്രായം ചെന്ന ഭക്തയുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് വിഭൂവിനെ വേർപെട്ടിരിക്കുവാൻ പറ്റുമായിരുന്നില്ല. സ്വാമി നേരത്ത് ഉള്ള കഴിക്കുമോ എന്നാക്കെ അവർക്ക് വളരെയധികം ഉത്ക ഗംധായിരുന്നു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞുള്ള വെയിലത്ത് പോയാൽ ഭഗവാൻ ആരോഗ്യത്തെ അത് ബാധിക്കും എന്ന് അവർക്ക് ദയമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പ്രഭു എവിടൊക്കെ പോയോ അവിടൊക്കെ ഇവരും അനുഗമിക്കും. പക്ഷേ ഇന്ന സുത്രക്കാരനായ ഭഗവാനെ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒതുക്കാൻ അവർക്ക് അസാഖ്യമായിരുന്നു. സ്വാമിയെ എപ്പോഴൊക്കെ കാണാതാവുന്നോ, അവർ, ഒരു വടിയുടെ സഹായത്തോടെ, അവിടുന്നിനെ തെരഞ്ഞ ശ്രാമം മുഴുവനും നടക്കും. അവസാനം, കഷീണിക്കുസേവാൾ, അവർ തിരികെ വരും, സ്വാമി അവിടുത്തെ മുറിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നത് കാണുന്നതിനു മാത്രം. അവിടുന്ന വിശ്രമിക്കുന്നത് കാണുസേവാൾ, അവർക്ക് ആശാസമാവും. സകമെയെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനായി മാത്രമാണ് താൻ വിശ്രമിക്കുന്നത് എന്ന് ബാബു നടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവർ തിരികെ പോവുന്ന ആ നിമിഷം, അവിടുന്ന ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തെക്ക് മുങ്ങും.

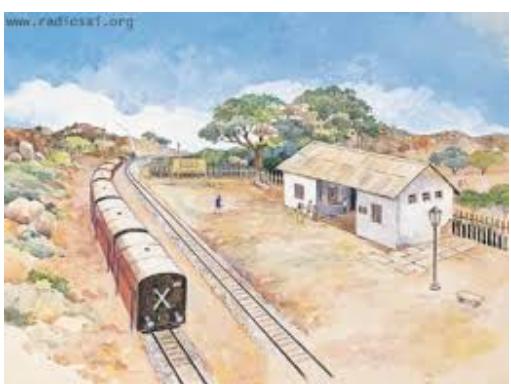

യാണ് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്, അവർ സ്വാമിക്കായി ചെറുപയർ പരിപ്പിരേണ്ട് ദോഷയും ചട്ടിയും സ്വാമിക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ദോഷ കാലത്തുണ്ടാക്കിയതാവും. അവരെ കാണുന്ന നിമിഷം, സ്വാമി അവരുടെ സ്ഥാപി അനേകിക്കും, എന്നിട്ട് സന്തോഷ തേതാടെ ആ തന്നുത്ത ദോഷയും ചട്ടിയും വാങ്ങികഴിക്കും, യേദാളം സുഖമുണ്ടാക്കും. മറ്റു നിരവധി പേര് മധുരപലഹാരങ്ങളാക്കേ കൊണ്ടുവരും, പക്ഷേ സ്വാമി അതോക്കെ അവഗണിക്കുകയാണ് പതിവ്, അവിടുതെ പ്രിയങ്കര കൊണ്ടുവരുന്ന തന്നുത്ത ദോഷയും ചട്ടിയുമാണ് അവിടുന്നിഷ്ടം. ഈശ്വരൻ അവിടുതെ ഭക്തരുടെ പ്രേമത്താൽ ബന്ധിതനാവുന്നതെങ്ങനെ എന്നതിന് ഉത്തമോദാഹരണമല്ലോ ഈത്?

ഭഗവാൻ ബാബു നമുക്ക് കാട്ടിത്തന്നത് 3 മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമെ മുക്തിയിലേക്ക് നയിക്കും എന്നാണ്-പ്രവൃത്തി, ആരാധന, ഇതാനം-ഈവ പരസ്പര ബന്ധമുള്ളതാണ്. ഭഗവാൻ പറ

യുന്നു, “നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അതാന്തത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാവടെ. നിങ്ങളുടെ ഭക്തി വിനയത്താൽ, പ്രേമം, കാരൂണ്യം, അഹിംസ ഇവയാൽ, വ്യാപ്തമാവടെ.

കർമ്മ സാവധാനം ഓടുന്ന ഒരു പാസബന്ധ ഭ്രയിൽ പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ അതിനൊപ്പം ഭക്തി ചേർക്കുന്നോൾ, അത് വേഗത കൈവരിച്ച്

എക്സ്പ്രസ് ട്രെയിൻ പോലെ ഓടുന്നു. കർമ്മവും ഭക്തിയും ഒരുമിച്ച് യമാർത്ഥ ആത്മ അഞ്ചാനം വികസിപ്പിക്കുന്നു, ഇത് നമെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു, നമ്മുടെ അന്തരാത്മാവിലേ കൂളി ശരിക്കുളി യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു.

ശരി, ഷിർദ്ദി സായി അവതാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കമ ഇതാ. 1912 മാർച്ച് 4-ാം തീയതി, ലക്ഷ്മിഭായി വപർദൈ, സായിനാമിൻ്റെ പരമഭക്ത, ഉച്ചയ്ക്ക് നെന്നേദ്യും അർപ്പിക്കാനായി ഒരു താലവുമായി ദാരകാമായിയിലേക്ക് പോയി. സാധാരണയായി ഉച്ചയ്ക്ക്, സ്ത്രീകൾ ദാരകാമായിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് സായിനാമ് അനുമതി നൽകാൻം. എന്നാൽ അവി

ലക്ഷ്മിഭായി, മാലസപതി, കാക്കാ ദീക്ഷിത് ഇവർക്കൊപ്പം സായിനാമിൻ്റെ കുടെ

ടുന് ലക്ഷ്മിഭായിയെ തെന്തില്ല, എന്നുതന്നെന്നയല്ല പ്രേമപൂർവ്വം നെന്നേദ്യും ഭക്ഷിക്കു കയും ചെയ്തു. ഉണ്ണിനു ശ്രേഷ്ഠം, സായിനാമ് അവിടുതെ തൽപത്തിലിരുന്നു, മനഃപൂർവ്വം അവിടുതെ കാലുകൾ നീട്ടി. ഇതു കണ്ണപോൾ, ലക്ഷ്മിഭായിക്ക് അത്യധികം

സന്തോഷം തോനി, അവർ ആ കാലുകൾ ഉഴിയാൻ തുടങ്ങി. അതുവരെ കാര്യങ്ങൾ ഒരുക്കെ ഭംഗിയായി നടന്നു. എന്നാൽ, പിന്നീട് അസാധാരണമായ ചിലത് സംഭവിച്ചു.

സായിനാമ് അവിടുതെ കാലുകൾ ഉഴിയുന്ന ലക്ഷ്മിഭായിയുടെ കരങ്ങൾ എടുത്ത് അവ തൃക്കരങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ അമർത്താൻ തുടങ്ങി. ഈ ക്രിക്കറ്റ്, മാധവരാവു ദേശപാണ്ഡിയെ പറഞ്ഞു, “ദേവാ! എങ്ങൻ കാണുന്നത് എത്ര അതിശയകരമായ കാഴ്ചയാണ്! ഈശ്വരനും അവിടുതെ ഭക്തരും തമിലുള്ള സന്നേഹത്തിന്റെ ശരിയായ പ്രകടനമാണിത്. ഈത് അത്തുതമാണ്!”

സായിനാമ് ലക്ഷ്മിഭായിയുടെ സേവാ മനോഭാവത്തിൽ വളരെ സന്തുഷ്ടനായി, അവിടുന്ന് അവളുടെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു, “രാജാ റാം! രാജാ റാം! എന്ന് നിരന്തരം സ്ഥിരമായി ജീവിക്കു.”

സാധാരണയായി ആർക്കും തന്നെ മന്ത്രം നൽകാത്ത സായിനാമ്, ലക്ഷ്മിഭായിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അണ്ടാന്തത്തിന്റെ വിളക്ക് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഭക്തിയാൽ വളരെ സന്തുഷ്ടനായി, മോക്ഷമാർഗത്തിൽ അവളെ നയിക്കുന്നതിനായി.

ശരി, ഈപ്പോഴെത്തെ ശ്രീ സത്യസായി അവതാരത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് ഒരു കമ പറയാം. ഹിന്ദു കലണ്ടർ പ്രകാരം, ഓരോ 4 വർഷം കൂടുന്നോഴും ഒരു അധികമാസം വരും. ഈ കാലം വളരെ മംഗളകരമായാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്, എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ അത് ഭഗവാന് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. പുരുഷാത്തമാസം എന്നും ഇതറിയപ്പെടുന്നു-പുരുഷാത്തമാസം ഭഗവാൻ മാസം. ഈ മാസത്തിൽ ഒരു ആചാരമുണ്ട്, ഒരു അവസ്ഥയീപം കൊള്ളുത്തി ഭഗവാൻ വിഗ്രഹത്തിനു മുമ്പാകെ വയ്ക്കും, പുരുഷാത്തമാസത്തിൽ മറ്റൊരു വിളക്കും ഭഗവാന് സമർപ്പിക്കും.

ഒരിക്കൽ, ഈ മാസത്തിൽ, സ്വാമിയുടെ ഒരു ഭക്തൻ പുട്ടപർത്തിയിലേക്ക് ഭഗവാന്റെ ദർശനത്തിനായി യാത്ര തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതെ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം ഒരു വെള്ളി വിളക്ക് നൽകിയിട്ട്, അവളുടെ പ്രണാമം അർപ്പിക്കുന്നതിനും, സ്വാമിക്ക് അത് സമ്മാനിക്കുന്നതിനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ ഭക്തൻ ബാബയുടെ അടുത്തത്തി, തന്റെ പ്രണാമങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു, വിഭൂവിന് സമ്മാനിക്കുന്നതിനായി വിളക്ക് പുറത്തെടുത്തു.

സ്വാമി തിരക്കി, “ഇതെന്നാണ്?”

കെതൻ മറുപടി നൽകി, “പുരുഷോത്തമമാസത്തിൽ അവിടുന്നിന് സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി എൻ്റെ ഭാര്യ തന്നുവിട്ട് ഒരു വിളക്കാണ് സ്വാമി!”

സ്വാമി ആ വിളക്ക് സ്വീകരിച്ചു, പക്ഷേ അതിൽ അധികം തുപ്പതനാണെന്നു തോനിച്ചില്ല. അവിടുന്ന് അരുളി, “ഇത്തരം ബാഹ്യമായ ആചാരത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് അവദ്ദോക്ഷിച്ചു. അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഭക്തിയുടെ അന്വരജ്ഞാലയുണ്ട്! അതെല്ലായ്പോഴും തെളിച്ചുമുള്ളതാക്കി സുക്ഷിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയെട്ട്!”

ആ ദശത്തികൾ ഈ നിർദ്ദേശം എക്കാലത്തും ഓർത്തു, എല്ലായ്പോഴും ആദരവോടെ അവരുടെ ജീവിതകാലം നീജേ അവർത്തി ഓർത്തു.

ഡഗ്വാൻ ബാബു അരുളുന്നു, “വേദങ്ങൾ 3 തരത്തിലുള്ള ഭക്തിയെപ്പറ്റി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു -ബഹുഭികം, ഏകാന്തം, അനന്യം.”

ബഹുഭിക ഭക്തി ജയമായതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്-ഭാതികമായത്. ഒരുവൻ ധ്യാനത്തിലും വിശ്രദിജാലിലും, ശരീരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി ഇവയിൽനിന്ന് ഉണ്ടാവുന്ന അനുഭവങ്ങളിൽ, മനനായിരുന്നാൽ, അവയെക്കുകൊക്കാനും ക്ഷമിക്കാനും, കരീരം ഒരു ദിവസം നശിച്ചേ മതിയാവു, അതിനാൽ അനുഭവങ്ങളും നശിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭക്തി ആദ്യത്തെ ഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യമാണ്. ഈ മാർഗത്തിലുടെ ചരിക്കുഞ്ചോൾ, നാം സാവധാനം രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലേക്ക് മുന്നോട്ടെ, ഏകാന്ത ഭക്തി.

ഈ ഭക്തി കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഒരു വിശ്രദിതോടോ രൂപതോടോ ഉള്ള സമർപ്പണവും ആ ഒരു രൂപത്തിന്റെ മാത്രം മനോദർശനം സ്വകാര്യമായി അനുഭവിക്കുകയുമാണ്. ഏകാന്ത ഭക്തി മനസ്സിന്റെ ഫലപ്രദമായ നിയന്ത്രണം കൊണ്ട് നേടുന്ന, അവന്വേണ്ടതെന്നെന്നതെന്നും അനുഭവിക്കുന്നു, ഒരു സുക്ഷ്മാവസ്ഥയാണ്. ഏകാന്ത ഭക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, മനസ്സ് ലയിക്കുന്നു, നിശ്വലാവസ്ഥയിലാവുന്നു. ഈശ്വരൻ എല്ലായിടത്തുമുണ്ടെന്നും ഓരോ ജീവിയിലുമുണ്ടെന്നും ഒരുവൻ തോന്നുന്നു.

ഈനി അവസാനമായി, മറ്റാരു ചിന്തയോ ഭാവമോ ഇല്ലാത്ത ഭക്തിയാണ് അനന്യഭക്തി. അത് പുർണ്ണ ശരണാഗതിയടയുന്ന, ഏകാഗ്ര ഭക്തിയാകുന്നു.

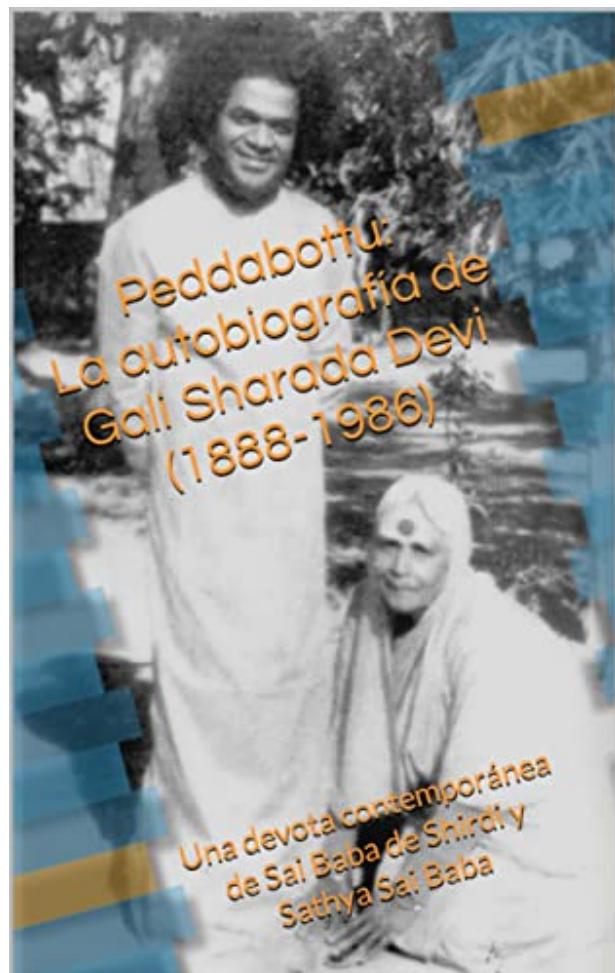
സാമി ഇപ്രകാരവും അരുളുന്നു, “ഭക്തി എന്നത് ഒരു താൽക്കാലിക ഭാവമല്ല. അത് ഇടമുണ്ടായാൽ ഇത്തരം ചിന്തകളോ വികാരങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലാതെ. സാധന സ്ഥിരമായി അനുഷ്ഠിക്കപ്പേണ്ടതാണ്.”

മുൻ, ഗുരുപുർണ്ണിമയ്ക്കും വൈകുണ്ടം ഏകാദശിക്കും, ഭഗവാൻ ബാബു അവിടുത്തെ ഭക്തർക്ക് അമൃത് നൽകുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ഭക്തരും വരിയായി അച്ഛടക്ക തേതാടെ ഇരിക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു, സാമി അവരുടെ ഇടയിലൂടെ വന്ന് അമൃത് നൽകും, അത് അവിടുത്തെ ദിവ്യ ഹസ്തങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നതാവും. ഭക്തർക്കു ശ്രേഷ്ഠം അത് സേവാദർ വാളൻിയർമാർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഒരു കൊല്ലം, എല്ലാവർക്കും അമൃത് വിതരണം ചെയ്തതിനു ശ്രേഷ്ഠം, സാമി ഒന്നാം നിലയിലെ അവിടുത്തെ മുറിയിലേക്ക് പോവാനൊരുങ്ങുന്നു. ശാരദമ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ഭക്ത അവിടുത്തെ സമീപിച്ചു. ഈ ശാരദമ ഷിർദ്ദി, പർത്തി സായിമാരുടെ ഭർഷനവും സാമീപ്യവും കൊണ്ട് അനുഗ്രഹീതയായിരുന്നു.

അവൾ പറഞ്ഞു, “സാമി, എനിക്ക് അമൃത് കിട്ടിയില്ല! ഞാൻ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടോ?” അവിടുന്ന് അവർക്ക് അവിടെ ഇരിക്കാനുള്ള അനുമതി കൊടുത്തു. ബാബു അവിടുത്തെ കരങ്ങളിലുള്ള പാത്രത്തിൽ നിന്നും അമൃതിന്റെ ഒരു തുള്ളി വെള്ളി സ്വപ്നങ്ങൾ കൊണ്ട് അവളുടെ വായിലേക്ക് ഒഴിച്ചുകൊടുത്തു.

പകേശ അവൾ പറഞ്ഞു, “സാമി, ഒരു തുള്ളി പോലും വായിൽ വീണില്ല!”

ബാബു പറഞ്ഞു, “രണ്ടാം അവസരം!” അവിടുന്ന് വെള്ളി സ്വാംി പാത്രത്തിലിട്ട് മുന്നു വട്ടം ഇളക്കി, നിമിഷങ്ങനേരം കൊണ്ട് പാത്രത്തിൽ അമൃത് നിറഞ്ഞു. സ്വാമി കുറച്ച് അവളുടെ വായിൽ ഒഴിച്ചു കൊടുത്തു, എന്നിട്ട് അത് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നൽകി.

ഈതെ ശാരദാമ ഓക്കൽ ബാബയോട് ചോദിച്ചു, “സ്വാമീ, ഒരുവൻ അമൃത് കഴിച്ചാൽ അവൻ അമരത്വം കൈവരുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു! പകേശ, അവിടുന്ന നൽകിയ അമൃത് കഴിച്ചിട്ടും മരിച്ചുപോയ നിരവധി ആളുകളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്! എന്താണെങ്ങനെ?”

സ്വാമി മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അമൃത് നൽകുന്നത് ശാരീരികമായ അമരത്വം തരുന്നതിനല്ല. ഞാനത് തരുന്നത് വിവേകം, ആരോഗ്യം, ഭക്തി, സദ്ഗുണങ്ങൾ ഈ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായാണ്!”

ഭഗവാൻ ബാബു നമ്മിൽ ഭക്തിയും ജന്താനവും ചൊരിയട്ടെ. അവിടുത്തെ കൃപ നേടാനുള്ള ശ്രഷ്ടി നമുക്ക് ഉണ്ടാവാനായി അവിടുത്തെ പാദപത്മങ്ങളിൽ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

സായിരാം! നമുക്ക് പിന്നീട് കാണാം!

(തുടരും)

പ്രാഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭ്രാം: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)